

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3034/2017. (III. 7.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.20.657/2015/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó társasház közös képviselője útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Pfv.I.20.657/2015/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, XXII. cikkének, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének, és mindezekkel összefüggésben a 28. cikkének sérelmére hivatkozva.
- [2] Az alkotmányjogi panasz előzményeként az indítványozó társasház – mint az alapügy felperese – keresetet terjesztett elő a Békési Járásbíróságnál közös költség tartozás megfizetése iránt a Magyar Állam mint I. rendű, és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. mint II. rendű alperes ellen. Az első fokú bíróság a keresetnek részben helyt adott, részben elutasította azt. Az ítélet ellen mind az indítványozó, mind pedig az I. rendű alperes fellebbezéssel élt. A fellebbezés folytán eljáró Gyulai Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét részben (az elsőfokú bíróság által megállapított közös költség tartozás összege, az I. rendű alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettsége, valamint a perköltség tekintetében) megváltoztatta, egyebekben helyben hagyta. Ezt követően az indítványozó felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az alkotmányjogi panasszal támadott Pfv.I.20.657/2015/3. számú végzésével hivatalból elutasította. A Kúria a támadott végzést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 271. § (2) bekezdése alapján hozta meg, arra hivatkozva, hogy a vitatott összeg nem haladta meg a felülvizsgálati értékhatár szintjét. A Kúria kifejtette, hogy a közös költség tartozás megfizetése iránti követelés – az indítványozó hivatkozása ellenére, mivel az nem befolyásolja az ingatlan tulajdonjogi helyzetét – nem tekinthető sem az ingatlan tulajdonával, sem az ingatlant terhelő joggal kapcsolatos, sem pedig az ingatlanra vonatkozó jogviszonyból eredő igénynek, tehát nem esik a Pp. 271. § (2) bekezdésében meghatározott kivételi körbe. Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján hivatalból elutasította.
- [3] Az indítványozó a Kúria végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszában, valamint annak kiegészítésében arra hivatkozott, hogy a társasházi tulajdont szerző egy speciális – társasházi – jogviszony alanyává válik. A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 24. § (1) bekezdésére hivatkozással előadta, hogy a közös költség megfizetése – mint teherviselés – a tulajdonjoghoz elválaszthatatlanul kapcsolódik, hozzájárul ahhoz, hogy a tulajdonos a közös tulajdonban lévő részek fenntartásával a külön tulajdont képező ingatlanát rendeltetésszerűen használhassa, ezért az azzal kapcsolatos jogvita a Pp. 271. § (2) bekezdésében meghatározott kivételek közé tartozik (ingatlanra vonatkozó jogviszonyból ered). Mindezek miatt álláspontja szerint a támadott végzés sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogot, valamint a XXII. cikkét is, mert az emberhez méltó lakhatás feltétele az is, hogy valamennyi társasházi tulajdonostárs arányosan részt vállaljon a közös tulajdon fenntartásában. Az említett cikkek sérelmét azért is megalapozottnak látta, mert a közös költség megfizetésének elmaradása esetén a tartozást végső soron a tulajdonostársak fizetik meg. Az indítványozó szerint továbbá a Kúria csupán deklarálta, hogy a közös költség megfizetése iránti igényre nem vonatkozik a Pp. 271. § (2) bekezdése szerinti kivételszabály, ezért a végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését. Az indítványozó hangsúlyozta, hogy a közös költség fizetési kötelezettség nem teljesítése – jelzálogjog vagy végrehajtási jog bejegyzésével – álláspontja szerint kétségtelenül érinti az ingatlan jogi helyzetét. A Kúria ezzel ellentétes jogértelmezése ezért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, továbbá, mivel a végzés – az Alaptörvény 28. cikkével is ellentétesen – elzárta az érdemi felülvizsgálati eljárás lehetőségétől, ezért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot is.

- [4] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [5] A befogadhatóság további feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [6] Az alkotmányjogi panaszban az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó kérelme e feltételeknek csak részben felel meg. Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, illetve a XXII. cikkének sérelmére is, azonban ezen alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben nem terjesztett elő – a saját maga mint társasház – alapjog-sérelmét alátámasztó, alkotmányjogilag megalapozott indokolást, így kérelme ezen alaptörvényi rendelkezések vonatkozásában nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontjában foglaltaknak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatot követ a tekintetben, hogy az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadályá {lásd például: a 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11] pontja}. Az Alkotmánybíróság mindezekről függetlenül megjegyzi, hogy mivel az Alaptörvény XXII. cikkének rendelkezései az emberhez méltó lakhatás feltételeivel összefüggésben államcélokat fogalmaznak meg, amelyek nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jogoknak, így e rendelkezésekre alkotmányjogi panasz az Abtv. 26–27. §-ai értelmében nem alapítható.
- [7] 3. Az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényben előírt további feltételeinek vizsgálata során az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [8] 3.1. Az indítványban kifejtettek lényege szerint a Kúria végzésével az indítványozót megfosztotta a felülvizsgálati eljárás lehetőségétől, végső soron pedig az alapügy tárgyát képező kérdésben (közös költség megfizetése iránti igény) való döntéstől, ezért a támadott végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése mellett a 28. cikkét is.
- [9] Az Abtv. 27. §-a értelmében alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó – Alaptörvényben biztosított – jogát sérti.
- [10] Az Alaptörvénynek az Állam címszó alatt található, indítványozó által hivatkozott 28. cikke nem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának, ezért annak sérelmére – akár csak közvetetten is – hivatkozó alkotmányjogi panasz benyújtására nincs lehetőség {ezzel összefüggésben lásd például: 3059/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [11] 3.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz indítvány akkor fogadható be, ha az abban kifejtettek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet támasztanak alá, illetve ha alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnek fel.
- [12] Az indítványozó szerint a Kúriának a Pp. 271. § (2) bekezdésére vonatkozó jogértelmezése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság számos döntésében rámutatott, hogy „nem rendelkezik hatáskörrel arra [...], hogy [...] kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon [...]. Az a tény, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően értelmezték az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem” {3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezésére vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatot többek között a 3025/2016. (II. 23.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) foglalta össze. E döntés indokolásának [19] bekezdése szerint „egy eljárás tisztességességét mindig esetről es[e]tre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga [...] a tárgyalás igazságosságának biztosítása [...], a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése [...], a törvény által létrehozott bíróság [...], független és pártatlan eljárása [...], illetve a perek észszerű időn belül való befejezése [...]”. Az indítványozó által előterjesztett érvelés a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét a szerinte téves törvényértelmezés miatt látta megalapozottnak. Az idézett alkotmánybírósági gyakorlat egybe-

vetésével az Alkotmánybíróság azon túlmenően, hogy a jelen ügyben is tartózkodik attól, hogy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon, megállapította, hogy a bírósági jogértelmezés indítványbeli sérelmezése – figyelemmel az Abh.-ban kibontott álláspontra – nem hozható kapcsolatba az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, illetve annak részjogosultságaival.

- [13] Az Alkotmánybíróság az Abh. Indokolás [24] bekezdésében megerősítette azt a töretlen gyakorlatát is, amely szerint „az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. Tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét jelenti [...]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe”. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog sérelmét az érdemi felülvizsgálati eljárás – a kúriai jogértelmezés miatt bekövetkezett – elmaradása miatt látta megalapozottnak. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlatára figyelemmel azonban az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog sérelmét a felülvizsgálati eljárás elmaradása, a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálat nélkül történő elutasítása – azon túlmenően, hogy arra a jelen ügyben az Alkotmánybíróság által törvényességi szempontból felül nem mérlegelhető bírósági törvényértelmezés alapján került sor – nem alapozza meg.
- [14] 4. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza egyrészt nem felel meg az Abtv.-ben előírt formai és tartalmi követelményeknek, másrészt nem vet fel olyan bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely az alkotmányjogi panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontjában, valamint a 29. §-ában foglaltak, illetve az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontja alapján az indítványt visszautasította.

Budapest, 2017. február 21.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3389/2015.

